

Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

► **B**

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1768/95

(1995. gada 24. jūlijs),

**ar ko īsteno noteikumus par izņēmumu lauksaimniecībā, kas paredzēts 14. panta 3. punktā
Padomes Regulā (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību**

(OV L 173, 25.7.1995, lpp. 14)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

	Nr.	Lappuse	Datums
► M1 Komisijas Regula (EK) Nr. 2605/98 (1998. gada 3. decembris)	L 328	6	4.12.1998

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1768/95

(1995. gada 24. jūlijs),

ar ko īsteno noteikumus par izņēmumu lauksaimniecībā, kas paredzēts 14. panta 3. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulu (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību ⁽¹⁾ (pamatregula), un jo īpaši tās 14. panta 3. punktu,

tā kā pamatregulas 14. pants attiecībā uz Kopienas augu šķirņu aizsardzību paredz izņēmumu, lai aizsargātu lauksaimniecības produkciju (izņēmums lauksaimniecībā);

tā kā nosacījumus, lai stātos spēkā šis izņēmums un lai aizsargātu selecionāra un lauksaimnieka likumīgās intereses, vajadzētu paredzēt īstenošanas noteikumus, pamatojoties uz pamatregulas 14. panta 3. punktā noteiktajiem kritērijiem;

tā kā šī regula paredz šādus nosacījumus, jo īpaši konkretizējot lauksaimnieku, pārstrādātāju un īpašnieku pienākumus, kas izriet no iepriekšminētajiem kritērijiem;

tā kā šie nosacījumi būtībā attiecas uz lauksaimnieka maksāto taisnīgo atlīdzību īpašniekam par izņēmuma izmantošanu, uz informācijas sniegšanu, uz apstrādei nodotā produkta identitātes aizsardzību, lai nodrošinātu apstrādei reģistrētā produkta identitāti ar to produktu, ko iegūst apstrādes rezultātā, kā arī uz to, kā tiek uzraudzīta atbilstība izņēmuma nosacījumiem;

tā kā arī definīcija "sīkzemnieki", kam nav jāmaksā atlīdzība īpašniekam par izņēmuma izmantošanu, ir izstrādāta konkrēti attiecībā uz lauksaimniekiem, kas audzē noteiktus lopbarības augus un kartupeļus;

tā kā Komisija visā Kopienā rūpīgi uzrauga to, kādas sekas var radīt pamatregulā dotā definīcija "sīkzemnieks", un jo īpaši šajā regulā ietvertie noteikumi par atmatu un – attiecībā uz kartupeļiem – audzēšanas maksimālo platību, saistībā ar atlīdzības nozīmi, kā tā norādīta šīs regulas 5. panta 3. punktā, un – vajadzības gadījumā – izsaka atbilstošus priekšlikumus vai veic atbilstošus pasākumus, lai visā Kopienā iedibinātu saskaņotību attiecībā uz samēru starp licencēta pavairojamā materiāla izmantošanu un to ievāktu produktu izmantošanu, uz kuriem attiecas pamatregulas 14. pantā paredzētais izņēmums;

tā kā tomēr vēl nav bijis iespējams salīdzinoši novērtēt dalībvalstu pašreizējos tiesību aktos paredzēto izņēmumu apjomus attiecībā uz summām, ko iekasē par tādu šķirņu pavairojamā materiāla licencētu audzēšanu, kuras aizsargā iepriekš minētie dalībvalstu tiesību akti;

tā kā tādēļ Komisija atbilstīgi Komisijas likumdevēja pilnvarām, kas paredzētas pamatregulas 14. panta 3. punktā, pašlaik nevar precīzi formulēt taisnīgas atlīdzības apjomu, kam ir jābūt ievērojami zemākam par to, ko iekasē par pavairojamā materiāla licencētu audzēšanu;

tā kā sākotnējais apjoms, kā arī sistēma turpmākiem pielāgojumiem tomēr ir jākonkretizē, cik ātri vien iespējams un ne vēlāk par 1997. gada 1. jūliju;

tā kā turklāt šīs regulas mērķis ir konkretizēt saistību starp Kopienas augu šķirņu aizsardzību un tiesībām, kas izriet no pamatregulas 14. panta noteikumiem, no vienas puses, un lauksaimniekam un viņa saimniecībai piešķirto pilnvarojumu, no otras puses;

tā kā visbeidzot, ir jāprecizē sekas, kādas rodas no attiecīgo noteikumu uzlikto saistību nepildīšanas;

⁽¹⁾ OV L 227, 1.9.1994., 1. lpp.

▼B

tā kā šis jautājums ir apspriests Administratīvajā padomē;

tā kā šajā regulā paredzētie noteikumi ir saskaņā ar Pastāvīgās augu šķirņu aizsardzības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

1. Šī regula iedibina īstenošanas noteikumus par nosacījumiem, lai varētu īstenot pamatregulas 14. panta 1. punktā paredzēto izņēmumu.

2. Nosacījumi attiecas uz tādām tiesībām un šo tiesību izmantošanu, kā arī uz tādām saistībām un šo saistību izpildi, kādas ir īpašniekam pamatregulas 13. panta 1. punkta nozīmē, kā arī uz tādu pilnvarojumu un šā pilnvarojuma izmantošanu, kā arī uz tām saistībām un šo saistību izpildi, kādas ir lauksaimniekam, ciktāl šādas tiesības, pilnvarojumi un saistības izriet no pamatregulas 14. panta. Tie attiecas arī uz citu personu tiesībām, pilnvarojumu un saistībām, kas izriet no pamatregulas 14. panta 3. punkta.

3. Ja šajā regulā nav noteikts citādi, sīkākus noteikumus attiecībā uz tiesību un pilnvarojuma izmantošanu, kā arī saistību izpildi paredz tās dalībvalsts tiesību akti, tostarp attiecīgās dalībvalsts starptautiskās privāttiesības, kurā atrodas lauksaimnieka saimniecība, kurai piemēro izņēmumu.

2. pants

Interesu aizsardzība

1. Šīs regulas 1. pantā minētos nosacījumus īsteno gan selekcionāru pārstāvošais īpašnieks, gan lauksaimnieks, rīkojoties tā, lai aizsargātu viens otra likumīgās intereses.

2. Likumīgās intereses netiek uzskatītas par aizsargātām, ja uz viena vai vairākas no šīm interesēm tiek nelabvēlīgi ietekmētas, neņemot vērā vajadzību saglabāt saprātīgu līdzsvaru starp tām vai vajadzību pēc samērības starp attiecīgā nosacījuma mērķi un tā īstenošanas faktiskajām sekām.

2. NODAĻA

ĪPAŠNIEKS UN LAUKSAIMNIEKS

3. pants

Īpašnieks

1. Īpašnieka tiesības un saistības, kas izriet no pamatregulas 14. panta noteikumiem, kā paredzēts šajā regulā, un kas nav tiesības uz jau noteikto taisnīgas atlīdzības samaksu, kā minēts 5. pantā, nav nododamas kādam citam. Tomēr tās iekļaujamās tiesībās un saistībās, uz ko attiecas Kopienas augu šķirņu aizsardzības nodošana saskaņā ar pamatregulas 23. panta noteikumiem.

2. Uz šā panta 1. punktā minētajām tiesībām var atsaukties individuāli īpašnieki, vairāki īpašnieki kopā vai īpašnieku organizācija, kas ir nodibināta Kopienā attiecīgi Kopienas, valsts, reģionālā vai vietējā līmenī. Īpašnieku organizācija var darboties tikai tās biedru vārdā un vienīgi to biedru vārdā, kas ir organizāciju tam rakstiski pilnvarojuši. Tās uzdevumā atbilstīgi savām pilnvarām darbojas viens vai vairāki tās pārstāvji vai tās akreditēti revidenti.

3. Īpašnieka vai īpašnieku organizācijas pārstāvim, kā arī akreditētam revidentam ir jābūt:

▼B

- a) pastāvīgai dzīves vietai vai mītnes vietai vai reģistrācijas vietai Kopienas teritorijā, un
- b) rakstiskam īpašnieka vai organizācijas pilnvarojumam, un
- c) pierādījumiem par a) un b) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, kas var būt vai nu kā atsaucis uz attiecīgu informāciju, ko īpašnieki publicējuši vai nodevuši lauksaimnieku organizācijām, vai arī kādiem citiem pierādījumiem, un viņiem pēc attiecīga pieprasījuma ikvienam lauksaimniekam, kuram viņš atsaucas uz tiesībām, ir jāuzrāda b) apakšpunktā minētā rakstiskā pilnvarojuma kopija.

4. pants

Lauksaimnieks

1. Lauksaimnieka pilnvaras un saistības, kas izriet no pamatregulas 14. panta noteikumiem, kā paredzēts šajā regulā vai noteikumos, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu, nav nododamas kādam citam. Tomēr tās iekļaujamās tiesībās un saistībās, kas attiecas uz lauksaimnieka saimniecības nodošanu, ja vien attiecībā uz saistībām samaksāt taisnīgu atlīdzību, kā paredzēts 5. pantā, lauksaimnieka saimniecības nodošanas aktā nav cita vienošanās. Pilnvaru un saistību nodošana notiek vienlaikus ar lauksaimnieka saimniecības nodošanu.

2. Par "savu īpašumu" pamatregulas 14. panta 1. punkta nozīmē ir uzskatāms jebkurš īpašums vai tā daļa, ko lauksaimnieks faktiski izmanto augu audzēšanai, neatkarīgi no tā, vai tas ir viņa īpašums vai viņš to pārvalda, uzņemoties atbildību un risku, kas it sevišķi attiecas uz nomas gadījumiem. Īpašuma vai tā daļas nodošana, lai to varētu izmantot citi, uzskatāma par nodošanu 1. punkta nozīmē.

3. Persona vai personas, kam attiecīgais īpašums pieder laikā, kad tiek prasīta saistību izpilde, ir uzskatāma(-s) par lauksaimnieku, ja vien viņi nesniedz pierādījumus tam, ka cita kāda persona ir lauksaimnieks, kam jāpilda saistības saskaņā ar 1. un 2. punkta noteikumiem.

3. NODAĻA**ATLĪDZĪBA**

5. pants

Atlīdzības apjoms

1. Taisnīgas atlīdzības apjomi, kas jāmaksā īpašniekam saskaņā ar pamatregulas 14. panta 3. punkta ceturto ievilkumu, var būt līguma priekšmets līgumā starp īpašnieku un attiecīgo lauksaimnieku.

2. Ja šāds līgums nav noslēgts vai nav piemērojams, atlīdzības apjomi ir ievērojami zemāki par to, ko iekasē par tās pašas šķirnes viszemākās oficiāli sertificētās kategorijas pavairojamā materiāla licencētu audzēšanu tādā pašā platībā.

3. Ja lauksaimnieka saimniecības platībās nenotiek attiecīgās šķirnes pavairojamā materiāla licencēta audzēšana un ja visā Kopienā nav vienoti augšminētās atlīdzības apjomi, tad atlīdzības apjomi ir ievērojami zemāki par to, kādi parasti šim nolūkam ir ietverti cenā, par kādu pārdod tās pašas šķirnes viszemākās oficiāli sertificētās kategorijas pavairojamo materiālu no šīs platības, ar nosacījumu, ka minētais apjoms nav augstāks par to, kādu iekasē par platību, kurā pavairojamais materiāls ir izaudzēts.

3. 4. Atlīdzības apjomu uzskata par ievērojami zemāku pamatregulas 14. panta 3. punkta ceturto ievilkuma nozīmē, kā iepriekš norādīts 2. punktā, ja tas nepārsniedz tādu, kas nepieciešams, lai kā ekonomisku faktoru, kas nosaka, cik lielā mērā tiek izmantots izņēmums, iedibinātu vai stabilizētu samērīgi līdzsvarotu attiecību starp licencēto pavairojamo materiālu un no tām attiecīgajām šķirnēm ievāktā produkta audzēšanu, uz kurām attiecas Kopienas augu šķirņu aizsardzība. Šādu attiecību uzskata par samērīgi līdzsvarotu, ja tā nodrošina, ka kopumā īpašnieks saņem likumīgu kompensāciju par visu viņa šķirnes izmantošanu.

▼ **M1**

4. 4. Ja 2. punktā minētajā gadījumā atlīdzības apjomu nosaka līgumi, kas noslēgti starp tām īpašnieku un lauksaimnieku organizācijām - ar apstrādātāju organizāciju līdzdalību vai bez tās - kuras nodibinātas Kopienā attiecīgi Kopienas, valsts, reģionālā vai vietējā līmenī, tad šajos līgumos noteiktie apjomi tiek izmantoti kā pamatnostādnes, lai noteiktu atlīdzības apjomu, kas maksājamas attiecīgajā platībā un par attiecīgajām sugām, ja attiecīgo organizāciju pilnvarotie pārstāvji par šiem apjomiem un to izmaksas nosacījumiem rakstiski paziņojuši Komisijai un ja, pamatojoties uz to, līgumos noteiktie apjomi un to izmaksas nosacījumi ir publicēti Kopienas augu šķirņu biroja *Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja 2. punktā minētajā gadījumā līgums, kā tas minēts 4. punktā, nav piemērojams, tad maksājamā atlīdzība ir 50 % no summām, ko iekasē par pavairojamā materiāla licencētu audzēšanu tādā pašā platībā, kā norādīts 2. punktā.

Tomēr, ja dalībvalsts līdz 1999. gada 1. janvārim paziņojusi Komisijai par to, ka 4. punktā minētā līguma noslēgšana starp attiecīgajām valsts vai reģionālā līmenī nodibinātajām organizācijām ir nenovēršama, tad atlīdzība, kas maksājama attiecīgajā platībā un par attiecīgajām sugām, ir 40 % nevis 50 %, kā minēts iepriekš, taču vienīgi izmantojot tādus atvieglojumus lauksaimniecībā, kas noteikti pirms šāda līguma noslēgšanas un ne vēlāk kā 1999. gada 1. aprīlī.

6. Ja 5. punktā minētajā gadījumā lauksaimnieks atbilstošā periodā izmantojis attiecīgos atvieglojumus lauksaimniecībā par vairāk nekā 55 % uz kopējo šķirnes materiālu, ko viņš izmantojis audzēšanai, tad atlīdzības apjoms, kas maksājams attiecīgajā platībā un par attiecīgajām sugām, ir tādā pašā apmērā, kā tas, kas attiecībā uz konkrēto šķirni būtu piemērojams, ja to attiecīgajā dalībvalstī aizsargātu šīs valsts augu šķirņu selekcionāru autortiesības, ja pastāvētu tāda valsts sistēma, kas būtu šādu apjomu noteikusi, un ar nosacījumu, ka šis apjoms ir lielāks par 50 % no summas, kas jāmaksā par pavairojamā materiāla licencētu audzēšanu, kā paredzēts 2. punktā. Ja valsts sistēmā šāds līmenis nav noteikts, tiek piemēroti 5. panta nosacījumi neatkarīgi no procentuāli izmantotā apmēra.

7. Vēlākais līdz 2003. gada 1. janvārim 5. punkta 1. daļas un 6. punkta nosacījumi jāpārskata, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, īstenojot šo regulu un izstrādājot 3. punktā minētos koeficientus, un ņemot vērā to iespējamo pielāgošanu, kas varētu tikt veikta līdz 2003. gada 1. janvārim, lai visā Kopienā vai kādā tās daļā noteiktu vai stabilizētu pamatoti sabalansētu koeficientu, kas paredzēts minētajā punktā.

▼ **B***6. pants***Individuāls maksāšanas pienākums**

1. Neskarot 2. punktā paredzēto, lauksaimnieka individuālais pienākums maksāt taisnīgu atlīdzību rodas tad, kad viņš faktiski izmanto ievāktu produktu pavairošanas mērķiem savā laukā.

Īpašnieks var noteikt maksāšanas termiņu un veidu. Tomēr viņš nevar noteikt agrāku maksāšanas termiņu par dienu, kad rodas pienākums.

2. Ja Kopienas augu šķirņu aizsardzība ir piešķirta saskaņā ar pamatregulas 116. pantu, tad tāda lauksaimnieka individuālais pienākums, kas ir tiesīgs atsaukties uz pamatregulas 116. panta 4. punkta otrā ievilkumu, rodas tad, kad viņš faktiski izmanto ievāktu produktu pavairošanas mērķiem savā laukā pēc 2001. gada 30. jūnija.

*7. pants***Sīkzemnieki**

1. Platības, kurās augus audzē pamatregulas 14. panta 3. punkta trešā ievilkuma nozīmē, ir platības, kas apstādītas pastāvīgai kultivācijai un ražas ievākšanai. Par platībām, kurās audzē augus nav uzskatāmas jo īpaši mežu zemes, pastāvīgas ganības, kas izveidotas uz vismaz pieciem gadiem, pastāvīgi dabiski zālieni un asimilēti varianti, kā noteikts Pastāvīgajā augu šķirņu aizsardzības komitejā.

▼B

2. Lauksaimnieka saimniecības platības, kurās augi ir audzēti, bet kas uz laiku vai pastāvīgi ir pārvērsta atmatā tirgū laišanas gadā, kas sākas 1. jūlijā un beidzas nākamā kalendārā gada 30. jūnijā ("tirgū laišanas gads"), kurā būtu jāmaksā atlīdzība, ir uzskatāmas par platībām, kurās joprojām audzē augus, ja par šo atmatu subsīdijas vai kompensējošos maksājumus ir piešķīrusi Kopiena vai attiecīgā dalībvalsts.
3. Neskarot pamatregulas 14. panta 3. punkta trešā ievilkuma pirmo apakšievilkumu, par sīkzemniekiem, kas audzē citas augu sugas (pamatregulas 14. panta 3. punkta trešā ievilkuma otrais apakšievilkums), uzskata lauksaimniekus, kas:
- a) lopbarības augu gadījumā atbilst pēdējam minētajam noteikumam: neatkarīgi no tā, cik lielā platībā audzē augus, kas nav lopbarības augi, viņi neaudzē lopbarības augus ilgāk kā piecus gadus platībā, kas lielāka par platību, kura varētu būt vajadzīga, lai saražotu 92 tonnas labības no katras ražas;
 - b) kartupeļu gadījumā: neatkarīgi no tā, cik lielā platībā audzē augus, kas nav kartupeļi, viņi neaudzē kartupeļus platībā, kas lielāka par platību, kura varētu būt vajadzīga, lai saražotu 185 tonnas kartupeļu no katras ražas.
4. Šā panta 1., 2. un 3. punktā minētās platības katras dalībvalsts teritorijai aprēķina:
- augu šķirnēm, uz kurām attiecas Padomes Regula (EEK) Nr. 1765/92 ⁽¹⁾, un citiem lopbarības augiem, kas nav tie, uz ko jau attiecas minētās regulas noteikumi, saskaņā ar minētās regulas noteikumiem, un jo īpaši tās 3. un 4. pantu, vai saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti, ievērojot minēto regulu, un
 - kartupeļiem, pamatojoties uz attiecīgā dalībvalstī noteikto vidējo ražu no hektāra, saskaņā ar statistikas datiem, kas sniegti, ievērojot Padomes Regulu (EEK) Nr. 959/93 ⁽²⁾ par statistisko informāciju, kas dalībvalstīm jāsniedz par to augu ražu, kas nav labība.
5. Lauksaimnieks, kas sevi uzskata par "sīkzemnieku", domstarpību gadījumā sniedz pierādījumus tam, ka viņš atbilst šai lauksaimnieku kategorijai izvirzītajām prasībām. Tomēr prasības, kādas ir izvirzītas "mazam ražotājam" Padomes Regulas (EEK) Nr. 1765/92 8. panta 1. un 2. punkta nozīmē, nav piemērojamas šim mērķim, ja vien īpašnieks nepiekrīt pretējam.

4. NODAĻA

INFORMĀCIJA

8. pants

Lauksaimnieka sniegtā informācija

1. Sīki detalizēta informācija, ko lauksaimnieks sniedz īpašniekam, ievērojot pamatregulas 14. panta 3. punkta sesto ievilkumu, var būt līguma priekšmets līgumā starp īpašnieku un attiecīgo lauksaimnieku.
2. Ja šāds līgums nav noslēgts vai nav piemērojams, lauksaimniekam – neskarot prasības, kas Kopienas tiesību aktos vai dalībvalstu likumos un citos normatīvos aktos izvirzītas attiecībā uz informāciju – pēc īpašnieka pieprasījuma ir jāsniedz īpašniekam pārskats par būtisko informāciju. Šādu informāciju uzskata par būtisku:
- a) lauksaimnieka vārds, viņa pastāvīgās dzīves vietas un viņa saimniecības adrese;
 - b) fakts, vai lauksaimnieks ir izmantojis vienas vai vairāku šķirņu ievāktos produktus, kas pieder īpašniekam, lai audzētu tos savas saimniecības laukā vai laukos;
 - c) ja lauksaimnieks tos ir izmantojis, tad no attiecīgās šķirnes vai šķirņu ievāktā produkta apjoms, ko lauksaimnieks izmantojis saskaņā ar pamatregulas 14. panta 1. punktu;

⁽¹⁾ OV L 181, 1.7.1992., 12. lpp.

⁽²⁾ OV L 98, 24.4.1993., 1. lpp.

▼B

- d) ar tiem pašiem nosacījumiem – tās personas vai to personu vārds(-i) un adrese(-s), kas ir viņam apstrādājusi(-ušas) ievāktu produktu audzēšanai;
 - e) ja informācija, kas iegūta saskaņā ar b), c) un d) apakšpunktiem, nav apstiprināma saskaņā ar 14. panta noteikumiem, tad attiecīgās licencētās šķirnes pavairojamā materiāla izmantotais apjoms, kā arī piegādātāja vai piegādātāju vārds un adrese; un
 - f) ja uz lauksaimnieks atsaucas uz pamatregulas 116. panta 4. punkta otro ievilkumu, tad arī tas, vai viņš ir jau izmantojis, nemaksājot atlīdzību, attiecīgo šķirni mērķiem, kādi noteikti pamatregulas 14. panta 1. punktā, un, ja tā noticis, kopš kura laika tas tiek darīts.
3. Šā panta 2. punkta b), c), d) un e) apakšpunktā minētā informācija attiecas uz esošo tirgū laišanas gadu un uz vienu vai vairākiem iepriekšējiem tirgū laišanas gadiem, par ko lauksaimnieks iepriekš nav sniedzis attiecīgo informāciju saskaņā ar pieprasījumu, ko īpašnieks izteicis atbilstoši 4. un 5. punkta noteikumiem.

Tomēr pirmais tirgū laišanas gads, uz ko attiecas informācija, nav agrāk par to gadu, kad izteikts pirmais pieprasījums sniegt informāciju par attiecīgo šķirni vai šķirnēm un attiecīgo lauksaimnieku, vai arī agrāk par to gadu, kurā lauksaimnieks ieguva attiecīgās šķirnes vai šķirņu pavairojamā materiālu, ja tam bija pievienota vismaz informācija par to, ka tiek iesniegts pieteikums Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai vai ka tās ir piešķirtas, kā arī par iespējamiem nosacījumiem attiecībā uz pavairojamā materiāla izmantošanu.

Ja uz šķirnēm attiecas pamatregulas 116. panta noteikumi un ja lauksaimnieks ir tiesīgs atsaukties uz pamatregulas 116. panta 4. punkta otro ievilkumu, tad pirmais tirgū laišanas gads ir 2001./02. gads.

4. Savā pieprasījumā īpašnieks norāda savu vārdu un adresi, šķirni vai šķirnes, par ko viņš vēlas saņemt informāciju, kā arī atsauci vai atsaucis uz attiecīgo Kopienas augu šķirņu aizsardzību. Ja lauksaimnieks to pieprasa, pieprasījumu iesniedz rakstiski, kā arī sniedz īpašumtiesību pierādījumus. Neskarot 5. punkta noteikumus, pieprasījumu iesniedz tieši attiecīgam lauksaimniekam.

5. Pieprasījums, ko neiesniedz tieši attiecīgam lauksaimniekam, uzskatāms par atbilstošu 4. punkta trešajam teikumam, ja to nosūta lauksaimniekam ar turpmāk minēto attiecīgo organizāciju vai personu starpniecību, iepriekš saņemot to piekrišanu:

- ar lauksaimnieku organizāciju vai kooperatīvu starpniecību – visiem lauksaimniekiem, kas ir šādu organizāciju vai kooperatīvu biedri, vai
- ar apstrādātāju starpniecību – visiem lauksaimniekiem, kam viņi ir apstrādājuši ievāktu produktu audzēšanai esošajā tirgū laišanas gadā un trijos iepriekšējos tirgū laišanas gados, sākot ar tirgū laišanas gadu, kā norādīts 3. punktā, vai
- ar īpašnieka licencētā šķirņu pavairojamā materiāla piegādātāju starpniecību – visiem lauksaimniekiem, kam viņi piegādājuši šādu pavairojamā materiālu esošajā tirgū laišanas gadā un trijos iepriekšējos tirgū laišanas gados, sākot ar tirgū laišanas gadu, kā norādīts 3. punktā.

6. Ja pieprasījums izteikts atbilstoši 5. punkta noteikumiem, netiek prasīts norādīt atsevišķus lauksaimniekus. Attiecīgie lauksaimnieki var pilnvarot organizācijas, kooperatīvus, apstrādātājus vai piegādātājus nosūtīt pieprasīto informāciju īpašniekam.

9. pants

Apstrādātāja sniegtā informācija

1. Attiecīgi detalizētāka informācija, ko apstrādātājs sniedz īpašniekam, ievērojot pamatregulas 14. panta 3. punkta sesto ievilkumu, var būt līguma priekšmets līgumā starp īpašnieku un attiecīgo apstrādātāju.

▼B

2. Ja šāds līgums nav noslēgts vai nav piemērojams, apstrādātājam – neskarot prasības, kas Kopienas tiesību aktos vai dalībvalstu likumos un citos normatīvos aktos izvirzītas attiecībā uz informāciju – pēc īpašnieka pieprasījuma ir jāsniedz īpašniekam pārskats ar būtisko informāciju. Šādu informāciju uzskata par būtisku:

- a) apstrādātāja vārds, viņa pastāvīgās dzīves vietas un viņa uzņēmuma reģistrētais nosaukums un adrese;
- b) fakts, vai apstrādātājs ir apstrādājis vienas vai vairāku šķirņu tos ievāktos produktus audzēšanai, kas pieder īpašniekam, ja par šķirni vai šķirnēm bija paziņots vai kā citādi darīts zināms apstrādātājam;
- c) ja apstrādātājs tos ir apstrādājis, tad no attiecīgās šķirnes vai šķirņu ievāktā produkta apjoms, kas apstrādāts audzēšanai, un šīs apstrādes rezultāta kopapjoms;
- d) šā punkta c) apakšpunktā minētās apstrādes laiks un vietas; un
- e) tās personas vai to personu vārds(-i) un adrese(-es), kam viņš ir apstrādājis ievāktu produktu audzēšanai, kā minēts c) apakšpunktā, un attiecīgie apjomi.

3. Šā panta 2. punkta b), c), d) un e) apakšpunktā minētā informācija attiecas uz esošo tirgū laišanas gadu un uz vienu vai vairākiem iepriekšējiem tirgū laišanas gadiem, par ko apstrādātājs iepriekš nav iesniedzis attiecīgo pieprasījumu saskaņā ar 4. vai 5. punkta noteikumiem. Tomēr pirmais tirgū laišanas gads, uz ko attiecas informācija, nav agrāk par to gadu, kad izteikts pirmais pieprasījums sniegt informāciju par attiecīgo šķirni vai šķirnēm un attiecīgo apstrādātāju.

4. Šīs regulas 8. panta 4. punkta noteikumus piemēro *mutatis mutandis*.

5. Pieprasījums, kas nav izteikts tieši attiecīgam apstrādātājam, uzskatāms par atbilstošu 8. panta 4. punkta trešajam teikumam, ja to nosūta apstrādātājam ar turpmāk minēto organizāciju vai personu starpniecību, iepriekš saņemot to piekrišanu:

- ar Kopienas, valsts, reģionālā vai vietējā līmenī nodibinātas Kopienas apstrādātāju organizācijas starpniecību – visiem apstrādātājiem, kas ir šādu organizāciju biedri vai ir pārstāvēti tajās,
- lauksaimnieki – visiem apstrādātājiem, kas viņiem ir apstrādājuši ievāktu produktu audzēšanai esošajā tirgū laišanas gadā un trijos iepriekšējos tirgū laišanas gados, sākot ar tirgū laišanas gadu, kā norādīts 3. punktā.

6. Ja pieprasījums izteikts atbilstoši 5. punkta noteikumiem, netiek prasīts norādīt atsevišķus apstrādātājus. Attiecīgie apstrādātāji var pilnvarot organizācijas vai lauksaimniekus nosūtīt pieprasīto informāciju īpašniekam.

10. pants

Īpašnieka sniegtā informācija

1. Attiecīgi detalizētāka informācija, ko īpašnieks sniedz lauksaimniekam, ievērojot pamatregulas 14. panta 3. punkta ceturto ievilkumu, var būt līguma priekšmets līgumā starp lauksaimnieku un attiecīgo īpašnieku.

2. Ja šāds līgums nav noslēgts vai nav piemērojams, īpašniekam – neskarot prasības, kas Kopienas tiesību aktos vai dalībvalstu normatīvos aktos izvirzītas attiecībā uz informāciju – pēc tā lauksaimnieka pieprasījuma, kam īpašnieks prasa samaksāt 5. pantā minēto atlīdzību, ir jāsniedz lauksaimniekam pārskats ar būtisko informāciju. Šādu informāciju uzskata par būtisku:

- apjoms, kas tiek iekasēts par tās pašas šķirnes viszemākās oficiāli sertificētās kategorijas pavairojamā materiāla licencētu audzēšanu lauksaimnieka saimniecības platībās, vai
- ja lauksaimnieka saimniecības platībās nenotiek attiecīgās šķirnes pavairojamā materiāla licencēta audzēšana un ja visā Kopienā nav vienota iepriekšminētās atlīdzības apjoma, tad apjoms, kāds parasti šim nolūkam ir ietverts cenā, par kādu pārdod tās pašas šķirnes

▼B

viszemākās oficiāli sertificētās kategorijas pavairojamo materiālu no šīs platības, kā arī apjoms, ko iekasē par platību, kurā pavairojamais materiāls ir izaudzēts.

*11. pants***Oficiālu iestāžu sniegtā informācija**

1. Pieprasījumam sniegt informāciju par noteiktu sugu vai šķirņu materiāla faktisko izmantošanu audzēšanai vai šādas izmantošanas rezultātiem, ko īpašnieks iesniedz oficiālām iestādēm, ir jābūt rakstiskam. Šajā pieprasījumā īpašnieks norāda savu vārdu un adresi, šķirni vai šķirnes, par ko viņš vēlas saņemt informāciju, un to, kāda veida informāciju par tām viņš vēlas saņemt. Viņš pievieno arī pierādījumu par savām īpašumtiesībām.

2. Oficiālā iestāde, neskarot 12. panta noteikumus, nesniedz prasīto informāciju vienīgi gadījumos, ja:

- tā nav iesaistīta lauksaimniecības produkcijas uzraudzībā, vai
- tai nav atļauts sniegt šādu informāciju īpašniekiem saskaņā ar Kopienas vai dalībvalstu noteikumiem, kas regulē vispārīgo rīcības brīvību oficiālo iestāžu darbā, vai
- tai ir tiesības nesniegt šādu informāciju, ievērojot tos Kopienas tiesību aktus vai dalībvalstu normatīvos aktus, saskaņā ar kuriem šī informācija ir iegūta, vai
- prasītā informācija nav vai vairs nav pieejama, vai
- - šādu informāciju nevar iegūt, oficiālai iestādei veicot savus parastos darba uzdevumus, vai
- šādu informāciju var iegūt tikai ar papildu pūlēm vai izmaksām, vai
- šāda informācija specifiski attiecas uz materiālu, kas nepieder pie īpašnieka šķirnēm.

Attiecīgās oficiālās iestādes informē Komisiju par to, kā tās izmanto iepriekš trešajā ievilkumā minētās tiesības.

3. Sniedzot informāciju, oficiālā iestāde īpašniekus nediferencē. Oficiālā iestāde var sniegt pieprasīto informāciju īpašniekam kopiju veidā, kas izgatavotas no dokumentiem, kuros ir informācija, kas papildina informāciju, kura attiecas uz materiāliem, kas pieder pie īpašniekam piederošām šķirnēm, ja ir nodrošināts, ka ir novērsta jebkura iespēja identificēt personas, kuras aizsargā 12. pantā minētie noteikumi.

4. Ja oficiālā iestāde pieņem lēmumu nesniegt prasīto informāciju, tā informē pieprasījumu iesniegušo īpašnieku par to rakstiski, norādot šāda lēmuma iemeslus.

*12. pants***Personas datu aizsardzība**

1. Ikviens persona, kas sniedz vai saņem informāciju saskaņā ar 8., 9., 10. vai 11. pantu, attiecībā uz personas datiem pakļaujas Kopienas tiesību aktu vai dalībvalstu likumu un citu normatīvo aktu noteikumiem par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un brīvu apriti.

2. Ikviens persona, kas saņem informāciju saskaņā ar 8., 9., 10. vai 11. pantu, nedrīkst bez iepriekšējas tās personas piekrišanas, kas sniedza informāciju, nodot šo informāciju citai personai vai izmantot to citiem mērķiem nekā tiem, kas attiecīgi noteikti, lai īstenotu Kopienas augu šķirņu aizsardzību vai izmantotu pamatregulas 14. pantā paredzētās atļaujas.

5. NODAĻA

CITI PIENĀKUMI

13. pants

Pienākumi gadījumā, ja apstrāde notiek ārpus lauksaimnieka saimniecības

1. Nemazinot to ierobežojumu nozīmi, ko dalībvalstis var būt ieviešušas saskaņā ar pamatregulas 14. panta 3. punkta otro ievilkumu, ievāktu produktu no šķirnes, uz ko attiecas Kopienas augu šķirņu aizsardzība, bez īpašnieka iepriekšējas piekrišanas nevar pārvietot ārpus saimniecības, kurā tas iegūts, lai apstrādātu audzēšanai, izņemot gadījumus, kad lauksaimnieks:

- a) ir veicis atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu apstrādei reģistrētā produkta identitāti ar to produktu, ko iegūst apstrādes rezultātā; un
- b) pārliecinās, ka patieso iegūtā produkta apstrādi tā audzēšanai veic apstrādātājs, kas:

- ir vai nu reģistrēts saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts normatīviem aktiem, kas pieņemti sabiedrības interesēs, vai arī ir galvojis lauksaimniekam, ka paziņos par šādu rīcību attiecībā uz šķirnēm, uz kurām attiecas Kopienas augu šķirņu aizsardzība, kompetentai iestādei, ko attiecīgajā dalībvalstī šim nolūkam nodibinājusi, nozīmējusi vai pilnvarojusi vai nu kāda oficiāla iestāde, vai arī īpašnieku, lauksaimnieku vai apstrādātāju organizācija, lai pēc tam ierakstītu sarakstā, ko izveidojusi minētā kompetentā iestāde, un

- ir galvojis lauksaimniekam, ka īsteno ar attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu apstrādei reģistrētā produkta identitāti ar to produktu, ko iegūst apstrādes rezultātā.

2. Lai izveidotu apstrādātāju sarakstu atbilstoši 1. punkta noteikumiem, dalībvalstis var izvirzīt kvalifikācijas prasības, kas jāievēro apstrādātājiem.

3. Šā panta 1. punktā minētos reģistrus un sarakstus publicē vai dara pieejamus attiecīgi īpašnieku, lauksaimnieku un apstrādātāju organizācijām.

4. Šā panta 1. punktā minētos sarakstus izveido ne vēlāk kā 1997. gada 1. jūlijā.

6. NODAĻA

ĪPAŠNIEKA VEIKTĀ UZRAUDZĪBA

14. pants

Lauksaimnieku uzraudzība

1. Lai īpašnieks veiktu uzraudzību pār to, kā tiek ievēroti pamatregulas 14. panta noteikumi, kā precizēts šajā regulā, attiecībā uz lauksaimnieka pienākumu izpildi, lauksaimnieks, pēc īpašnieka pieprasījuma:

- a) sniedz pierādījumus, kas pamato informāciju, ko viņš sniedzis saskaņā ar 8. pantu, pievienojot tiem tādus pieejamus dokumentus kā faktūrreķinus, izmantotas etiķetes vai jebkādu citu atbilstošu apstiprinājumu, kas prasīts saskaņā ar 13. panta 1. punkta noteikumu un kas attiecas uz:

- to, ka jebkāda trešā persona veic šķirnes īpašnieka iegūtā produkta apstrādi audzēšanai, vai

- šīs regulas 8. panta 2. punkta e) apakšpunkta gadījumā – šķirnes īpašnieka pavairojamā materiāla piegādi

vai pierādījumiem par zemi vai uzglabāšanas iekārtām;

- b) dara zināmus vai pieejamus pierādījumus, kas prasīti 4. panta 3. punktā vai 7. panta 5. punktā.

▼B

2. Neskarot Kopienas tiesību aktus vai dalībvalstu normatīvo aktus, lauksaimniekiem ir jāsaglabā jebkuru 1. punktā minēto dokumentu vai apstiprinājumu vismaz laiku, kāds noteikts 8. panta 3. punktā, ar nosacījumu, ka – izmantotu etiķešu gadījumā – informācija par pavairojamo materiālu, kā minēts 8. panta 3. punkta otrā daļā, ietver ieteikumu saglabāt etiķeti, kas attiecas uz šo materiālu.

15. pants

Apstrādātāju uzraudzība

1. Lai īpašnieks veiktu uzraudzību attiecībā uz to, kā tiek ievēroti pamatregulas 14. panta noteikumi, kā norādīts šajā regulā, ciktāl tas attiecas uz apstrādātāja pienākumu izpildi, apstrādātājs pēc īpašnieka pieprasījuma sniedz pierādījumus, kas pamato informāciju, ko viņš sniedzis saskaņā ar 9. pantu, pievienojot tādus pieejamus dokumentus kā faktūrrēķinus, apstiprinājumu materiāla identificēšanai vai jebkādu citu atbilstošu apstiprinājumu, kas prasīts saskaņā ar 13. panta 1. punkta b) apakšpunkta otro ievilkumu, vai apstrādātā materiāla paraugus, kas attiecas uz šķirnes īpašnieka ievāktā produkta apstrādi lauksaimnieku audzēšanai, vai pierādījumus par apstrādi vai uzglabāšanas iekārtām.

2. Neskarot Kopienas tiesību aktus vai dalībvalstu normatīvos aktus, apstrādātāji saglabā jebkuru 1. punktā minēto dokumentu vai apstiprinājumu vismaz laiku, kāds noteikts 9. panta 3. punktā.

16. pants

Uzraudzības veids

1. Uzraudzību veic īpašnieks. Viņš var veikt atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu lauksaimnieku un apstrādātāju organizāciju, kooperatīvu vai citu ar lauksaimniecību saistītu aprindu palīdzību.

2. Nosacījumus attiecībā uz uzraudzības metodēm, kā noteikts līgumos starp īpašnieku organizācijām un lauksaimnieku vai apstrādātāju organizācijām, kas Kopienā nodibinātas attiecīgi Kopienas, valsts, reģionālā vai vietējā līmenī, izmanto kā pamatnostādnes, ja attiecīgo organizāciju pilnvaroti pārstāvji par šiem līgumiem rakstveidā ir paziņojuši Komisijai un ja tie publicēti Kopienas Augu šķirņu biroja oficiālajā izdevumā.

7. NODAĻA**PĀRKĀPUMS UN ĪPAŠAS CIVILTIESISKAS PRASĪBAS**

17. pants

Pārkāpums

Īpašnieks var atsaukties uz tiesībām, ko dod Kopienas augu šķirņu aizsardzība, attiecībā pret personu, kas apstrīd jebkuru no nosacījumiem vai ierobežojumiem, kas saistīti ar izņēmumu, kā paredzēts pamatregulas 14. pantā, kas precizēts šajā regulā.

18. pants

Īpašas civiltiesiskas prasības

1. Šīs regulas 17. pantā minēto personu īpašnieks var iesūdzēt tiesā, lai tā pildītu pienākumus saskaņā ar pamatregulas 14. panta 3. punktu, kā precizēts šajā regulā.

2. Ja šāda persona atkārtoti un apzināti nepilda savus pienākumus saskaņā ar pamatregulas 14. panta 3. punkta ceturto ievilkumu attiecībā uz viena īpašnieka vienu vai vairākām šķirnēm, pienākums īpašniekam atlīdzināt jebkādu turpmāku kaitējumu saskaņā ar pamatregulas 94. panta 2. punktu attiecas vismaz uz vienreizēji izmaksājamu summu, ko aprēķina, pamatojoties uz četrkārtīgu apjomu, ko iekasē par atbilstošā daudzuma aizsargātas šķirnes pavairojamā materiāla licencētu audzēšanu tādā pašā platībā, ar to neietekmējot lielāka kaitējuma atlīdzināšanu.

▼ **B**

8. NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

19. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.